

Sygn. akt II Cz 723/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny- Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : **A. W.**

przeciwko : **K. G., Z. G. i A. G.**

o : **zapłatę**

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 12 sierpnia 2013 r. sygn. akt IC 909/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis

II Cz 723 /13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych .

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał , że powódka złożyła, za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych - opłaty od apelacji. Z oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, wynika, że powódka pracuje i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1.200 funtów miesięcznie, nie ma majątku ani oszczędności; wydatki związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą około 500 funtów miesięcznie.

W ocenie Sądu przedmiotowy wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010, nr 90, poz. 594 ze zm., określana dalej jako u.k.s.c.) sąd może zwolnić stronę od kosztów sądowych w całości. Natomiast zgodnie z art. 101 ust. 1 i 2 u.k.s.c. Sąd może zwolnić stronę od kosztów sądowych w części, jeżeli strona jest w stanie ponieść tylko część tych kosztów. Instytucja zwolnienia z kosztów sądowych jest formą pomocy udzielanej przez Skarb Państwa osobom najbiedniejszym i powinna być stosowana jedynie w sytuacjach szczególnych. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych

wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny, a dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające - może zwrócić się o pomoc państwa. Jednocześnie dla wydatków związanych z prowadzeniem procesu strona powinna znaleźć pokrycie w swych dochodach przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi dla utrzymania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24.09.1984 r., II Cz 104/84, LEX 8623 oraz z dnia 24.07.1980 r., I Cz 99/80, LEX 8257). Wydatki związane z pokryciem kosztów procesu muszą być traktowane co najmniej równorzędnie, a nawet priorytetowo w stosunku do innych wydatków. Niedopuszczalne jest uznanie, że ponosi je tylko ten, kto posiada nadwyżki ze swoich zarobków czy oszczędności.

W ocenie Sądu A. W. ma możliwość, z uwagi na przedstawioną sytuację finansową, uiścić koszty sądowe w sprawie, które obecnie sprowadzają się do konieczności uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 3.500zł. W tym miejscu należy wskazać, że uzyskuje ona stałe dochody miesięczne w wystarczającej wysokości (w kwocie 1.200 funtów miesięcznie), które przy uwzględnieniu koniecznych wydatków na utrzymanie, pozwalają jej na pokrycie tych kosztów. Tak więc w przekonaniu Sądu powódka jest w stanie ponieść koszty sądowe, ze względu na jej sytuację finansową i nie spowoduje to uszczerbku w koniecznym utrzymaniu dla niej.

Z powyższych względów, uznając że wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych jest bezzasadny, Sąd na podstawie art. 102 ust. 1 cytowanej ustawy o kosztach a contrario orzekł jak w sentencji.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 12 sierpnia 2013 złożyła powódka zaskarżając je w całości Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła :

- błędne ustalenia faktyczne w zakresie sytuacji majątkowej Powódki i pominięcie jej zobowiązań, a w szczególności w zakresie kosztów utrzymania i życia na terenie Anglii, pominięcie sytuacji związanej z utratą całych oszczędności i zarobionych środków, które zostały przekazane pozwanym w związku z budową domu,

- naruszenie art. 100 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że mając na uwadze sytuację majątkową powódki brak jest podstaw dla całkowitego zwolnienia jej od kosztów postępowania sądowego w postaci opłaty od apelacji w kwocie 3.500 zł, a taki stan narusza jej prawo do sądu.

Wskazując na te zarzuty wniosła o zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 12 sierpnia 2013 roku i zwolnienie wnioskodawczyni od opłaty od apelacji w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

zażalenie nie jest zasadne .

Sąd Rejonowy oddalając wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w części a mianowicie od uiszczenia opłaty od apelacji – wbrew zarzutom skarżącej – nie dokonał błędnych ustaleń faktycznych co do sytuacji majątkowej powódki ani nie naruszył art. 100 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego błędną wykładnię .

Słusznie sąd pierwszej instancji zwrócił uwagę na szczególny charakter instytucji zwolnienia strony od kosztów sądowych .Z całą pewnością osiągnięcie zarobków w Anglii musi uwzględniać koszty utrzymania w tym kraju , które z pewnością są wyższe niż w Polsce , ale nie można też zapominać , że opłatę od apelacji powódka ma uiścić w Polsce i nie w funtach lecz złotych .

Nie jest zasadny zarzut skarżącej , że brak zwolnienia pozbawia ją prawa do sądu Wymóg uiszczenia opłat i wydatków nie jest ograniczeniem prawa do sądu (art. 6 Konwencji). Ustanowione "bariery finansowe" muszą jednak uwzględniać równowagę (rozsądny związek proporcjonalności) między interesem państwa w pobieraniu opłat sądowych a interesem strony w dochodzeniu roszczeń (obrony praw) w postępowaniu sądowym (por. wyrok

Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 26 lipca 2005 r., sprawa Podbielski przeciwko Polsce, Nr 39199/98, Wybór orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawach polskich 2005, nr 2, s. 75-89).

W ocenie Sądu Okręgowego oddalając wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych Sąd Rejonowy nie naruszył tej równowagi .

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 §2 k.p.c. oddalił zażalenie .